

Endast för skämt,
Jemt, jemt, jemt, jemt,
Uff! skall man hänga då läppen så der,
Gråta och lipa wid minsta besvär?

Sjön han är en dummer gös,
Jemt i bo han går och kurrar,
Gräser stundom upp och murrar —
Hjelp! Gud! jag tror, jag nöd —
Jag, åter, jag
Kan med behag
Dansa i ring,
Hoppa ikring
Uppför och utför båd' backar och berg:
Derför jag har en så lefwande färg.

Nu är vårens sköna tid:
Nu man allt bör se och njuta,
Snart kanst du mitt lif skall sluta
Under sommarns heta strid.
Solen blir varm,
Ångarnes barm,
Under mitt lopp,
Bränner mig opp:
Strålarnes kyssar förblekna min mund,
Och jag försvinar i sommarns lund.

Visor och Historier, försedda med träsnitt,
fållas i Bokhandeln, Regeringsgatan N 4, till
24 sk. banko boken.

Kungen och Skomakarn.

Visa af Badman.

Med 3 Träsnitt.

Wärbäcken.

Af Dahlgren.

Kostar 2 sk. banko.

Kungen och Skomakaren

av J. A. Dahlström

Kungen

och Skomakaren

Stockholm, J. A. Dahlström, 1849.

Kungen och Skomakaren.

Kungen vörddar mer vår kung,
 Dvarken gammal eller ung,
 Nu jag gör det.
 Men jag byter ej min syl
 Mot hans spira, ej min pryl.
 Männ' jag bör det?

Kungen i sitt stolta stolt
 Vill, men kan ej göra godt
 Emot alla.
 Jag gör stor åt en och hvar,
 Som kontanta medel har
 Ett påfalla.

Klädd i äkta gull-galon
 Sitter kungen på sin thron,

Prydd med krona.
 Rocken wadmål, byxor flinn,
 Stolen träd, nattmössan min
 Husvudbona.

Uppå kungens avllne fat
 Ligger sin och lagad mat,
 Mest sirater.
 Ur en stor krukmakarskål
 Rter jag båd' fläst och kål
 Och potater.

Kungen ofwanpå sin fisk
 Sköljer watten, win och flisk
 Genom strupen.
 När jag första tuagan fått,
 Tycker jag, han gör så godt
 Samla supen.

Kungen bråkar ofta mer
 Med en tröskelbrd statsfekter,
 An han gitter.
 Dastar Märten sömmen sned,
 Här han spann=rem med besked
 Så han spritter.

Blåser fienden allarm,
 Måste kungens wanda arm
 Ut med swärdet.
 Jag blir hemma, der jag bor,
 Far betaldt för kommiss=skor
 Öfwer wärdet.

Jag ber Gud: "O, Herre, gif
 Kungen långt och lyckligt lif,
 Makt och ära!"
 Dock en gång båd' han och jag,
 Kanste just på samma dag,
 Swepting bära.

Konstnärn öfwer kungens ben
 Swälfwer marmor=mausolen
 Till hans minne.
 På en kyrkgård, längst wid dörrn,
 Står att läsa i ett hörn:
 "Mäster pinne."

Ännu efter tusen år
 Kungens namn i boken står
 Prisadt, hädadt.
 Efter ett — två eller tre —
 Laga alla lymlarne,
 Som mig smädat.

Vårbacken.

Hopp san! nu är jag fri!
 Dyckligt slapp jag ur min boja.
 Vintren, i sin tränga kosa,
 Sad', jag skulle hemma bli.
 Nej san! sad' jag.
 Derpå en dag
 Utur hans glugg
 Sprang jag i mugg,
 Klättra' så fermt utför fjäll-isens vägg:
 Stundom jag höll mig i klippornas skugg.

Tänk, hvad världen dock är skön!
 Ser man på! der ner i dalen
 Blomstrar redan pil'n och alen:
 Dela nesden står helt grön.
 Hopp san! Se så!
 Bes! låt det gå
 Utför hwar brant!
 Det gick galant.
 Här uppå gröngräset, munter och rapp,
 Vill jag med vindarne springa i lapp.

Hvad är det för pip jag hör?
 Vid mig, hvad flax med wingar?
 Ha! det trasten är, som swingar:
 Han rätt täcka drillar gör.
 Tänk, att hans sång
 Lifvar mitt språng,
 Hopp san! Se der,
 Åter besvär!
 Är det vintren, som går i mitt fjät?
 Mig vill han taga — jo pytt, får han det!

Om! det gamla driswor är,
 Tänka sätta mig i klämma!
 Fångadt dock, att de mig skrämma;
 Ej respekt för dem jag bär.
 Driswor, god natt!
 Ha! hwilket spratt:
 Under jag kröp,
 Stundom dem nöp!
 Nu är jag åter helt fri på min fot,
 Pah! der en gårdsgård mig grinar emot.

Farbror gårdsgård! låt bli mig!
 Kors, att farbrors slägg re'n grönskar!
 Käre! hör nu hvad jag önskar:
 Låt mig gå min jemna stig!
 Se der, en äng!
 Dit uti fläng,
 Hurtig och snar
 Genast jag far.
 Ut mig små flickor der nicka så godt!
 Kjortlarna skifta i snöhvitt och blått.

Tjenare, i fröknar små!
 Lörd jag kyssa er på handen,
 Röra wid de blåa banden,
 Klappa kindren då och då?
 Går liten bäck,
 Munter och läck,
 Dansa med er —
 Domjukt han ber —
 Kanste en wals eller en menuett?
 Böda han dansar behändigt och lätt.

Gammalt folk, som kullen der,
 Rustibus allsemt mig kallar.
 Rår jag för, att blodet swallar
 Och att jag är yr och lår?
 Hjertat det går,
 Pickar och slår